

paany anbefale til det ærede Thing med den Bemærkning, at, da jeg ikke kunde indrømme, at mit tidligere Forslag i den Retning havde været ubensigtsbærende, saa vilde jeg gjerne give det nærværende nyvalgte Thing Leilighed til at gøre godt igjen, hvad der i den Henseende efter min Formening var blevet forsømt. Jeg troer fremdeles, at det er rigtigt, at de to commanderende Generaler i saa Henseende stilles eens, og at der ogsaa er en Mængde tjenstlige Grunde, som tale for, at der anvises den høistcommanderende General i Syland en fast Bolig. Jeg haaber som sagt, at det nye Thing vil stille sig noget anderledes til dette Spørgsmaal, som jeg paa det Bedste skal anbefale. Med Hensyn til Uendringsforslagene Nr. 11 og 14 har jeg den Fortroening, at de to Nedsættelser, som Udvalget har foreslaaet, væsentlig beroe paa en Misforstaaelse; men jeg vil ikke trætte Thinget med en nærmere Udvikling af disse noget intricate Regnskabsspørgsmaal; jeg forbeholder mig, og har det Haab, at det vil lykkes mig at oplyse Udvalget om, at der her foreligger en Misforstaaelse, og at vi saaledes kunne blive enige om, at disse Nedsættelser ikke blive definitive. — Forslaget Nr. 12, som er tiltraadt af Udvalget, skal jeg ret meget anbefale og ligesaa Forslaget Nr. 13, som gaaer ud paa en Nedsættelse.

H. M. Petersen: Da jeg holder mig overbeviist om, at den ærede Ordfører nok vil vide at imødegaae de Udtalelser, der ere stete, og som jeg havde tænkt at sige et Par Ord om, frafalder jeg Ordet.

Frederiksen: Jeg troer ikke, at det er rigtigt, naar det ærede Medlem (Schleppregrell) før sagde, at det, ikke at ville bevilge disse Udgifter, var Mangel paa Fædrelandsfjærlighed, og det, at ville bevilge dem, var Fædrelandsfjærlighed; vi ere Alle enige om, at ville vort Lænds Vel, det ærede Medlem efter hans Mening, det ærede Medlem for Aarhus

Amts 1ste Valgkreds (Winther) efter hans og jeg efter min Mening; Uenigheden er kun tilfede om Midlerne; Spørgsmaalet er, hvorledes vi bedst tjene vort Land, enten ved at bevilge alle de Udgifter, der forlanges til Hærvæsenet, eller ved at søge at indskrænke Udgifterne. Jeg kan for mit Vedkommende ikke nægte, at jeg er tilbøielig til at troe, at det Rigtigste er at søge at indskrænke de store Fordringer, der her stilles. Jeg troer, at selv om man udelukkende vilde sætte Blikket paa selve Krigen og det, der kræves der, er det et Hensyn, som det vel er værd at tage, at staae Landets finantsielle Kraft, og jeg vil kun erindre om den Forhandling, som blev ført her ved Finantslovens 1ste Behandling om Underbalancen, der bliver større og større, og om den stigende Banffelighed for Finantsministeren ved at tilveiebringe simpelthen de rene Midler, der kræves til at føre Statshuusholdningen. Et af de ærede Medlemmer, der talte før (C. B. Nimestad), henviste til Hærloven, som forlangte disse Bevillinger, men jeg skal dog erindre om, at selve Hærloven ikke forudsætter de store Udgifter, hvorom der her er Tale; Hærloven forudsatte ikke en Udgift af 7 Millioner Rigsdaler til Hær og Flaade, men, om jeg huffer ret, var det noget over 5 Millioner, saavidt jeg erindrer 5½ Million, man regnede paa, men her have vi omtrent 7 Millioner. Jeg troer dog virkelig, at der her har været fuld, god Grund for os, hvis Pligt det var nærmere at undersøge disse Forhold i det Enkelte, med største Samvittighedsfuldhed at speide efter, hvor det er muligt at spare. Jeg, som hører til Fleertallet i det Spørgsmaal, som her nærmest er omstridt, det om Forstærkningen, skal villig tilstaae, at jeg anseer Forstærkningens Dvæler for særdeles vigtige; jeg snuffer ogsaa ved den fremtidige Revision at bevare Forstærkningen, og jeg vil endogsaa gaae meget videre og ønske, at hele det udfyrvne Mandskab skulde danne en stor Forstærkning. Desuagtet har jeg troet uden Betænkning at kunne slutte mig til Forslaget,